

Středoškolská technika 2010

Setkání a prezentace prací středoškolských studentů na ČVUT

FILMOVÝ PROJEKT – RODINA TKADLECOVA

Tomáš Kůrka

Gymnázium Praha 9

Chodovická 2250, Praha 9 – Horní Počernice

Nápad na náš filmový projekt s názvem Rodina Tkadlecova vznikl asi před půl rokem. Důvodem, proč jsme se rozhodli natočit tento film, byla naše účast v soutěži IUSES. Tato soutěž sice nebyla primárně zaměřena na filmovou tvorbu, ale v jednom okruhu soutěží i filmové snímky. IUSES je v překladu Evropská cena za šetření energií ve školách. Pro nás to v důsledku znamenalo natočit film s ekologickou tematikou, to bylo prakticky jediné námětové omezení. Zpočátku jsme neměli jasnou představu o konečné podobě snímku, jediné, co jsme určitě věděli, bylo to, že bychom chtěli natočit krátký snímek, který by měl k této problematice přistupovat s humorem.

Nějakou dobu jsme popravdě nedělali skoro nic, teprve když se pomalu, ale jistě, začal blížit termín soutěže, vyzval jsem kamarády k akci. Jirka Smlsal konečně napsal scénář, a protože se mi zamlouval, začal jsem rozmýšlet realizaci. Vzhledem k tomu, že jsme měli na celý film asi dva měsíce času, museli jsme přistoupit k poměrně zlomovému rozhodnutí, které změnilo tvář filmu nadobro. Ukázalo se že pokud bychom chtěli náš film natáčet v reálném prostředí, bylo by to časově a organizačně téměř nezvládnutelné. Museli bychom shánět a domlouvat prostory, neměli jsme žádného „blázna“ co by nás pustil natáčet film do vlastního bytu a celé by jenom komplikovaly dlouhé cesty za vhodným prostředím, které by se asi hercům, kteří dělají vše ve volném čase, nelíbily.

Rozhodli jsme se tedy herce umístit do virtuálního světa, který bude namalovaný. Všechno tedy půjde natočit na jednom místě a prakticky najednou. Jediné, co je k tomu potřeba, je speciální technologie, která se jmenuje klíčování.

Jedná se o způsob natáčení, který se často používá v televizních vysíláních a hlavně skoro ve všech filmech, které si zakládají na speciálních efektech. Ale v čem to celé spočívá? K natáčení je zapotřebí speciální klíčovací plátno, které má buďto modrou, nebo zelenou barvu (my jsme nakonec použili modrou...) Do scény se mohou naaranžovat i reálné rekvizity a herci vše zahrají, jako normálně. Jenomže vlastně nevidí, kde doopravdy jsou. Jakmile se dílo natočí, přichází ke slovu počítačový program. Do toho se nahráje video z kamery. Musí se označit klíčová barva, a pečlivě odstranit veškeré objekty, které nemají na scéně co dělat (jako mikrofon, okraje a různé jiné nedostatky). Pak stačí do programu nahrát druhou komponentu a to je požadované pozadí. V našem případě to byly neskenované obrázky od naší malířky Jany Císařové. Vytvoří se tedy naklíčované, hotové scény. Pak přišel na řadu

stříh. Musely se dodělat zvuky, znělka, nahrát hudba... prostě všechno, co musí dobrý film obsahovat.

Jak bude probíhat natáčení, o tom jsem měl jasnou představu. Jenomže byla tu ještě celá řada otázek a problémů, které bylo nutné vyřešit. Mezi největší problémy patřili herci. Náš film potřeboval tři persóny, měli to být dvě starší paní a jeden pán. Do role hlavní postavy – Bohouše Tkadlece – jsme obsadili člověka, kterého jsme chtěli už od začátku, a to pana školníka Bohouše Košnaře. Role pavlačové drbny - paní Ptáčkové - se po nějaké době vyjednávání ujala Jirkova babička. Jenomže problém byl se třetí postavou. Nemohli jsme nikde sehnat jedinou ochotnou ženu, která by nám zahrála Bohoušovu manželku - Žofii Tkadlecovou. Nakonec jsem se rozhodl jednat, protože jsem nechtěl nechat celý projekt napospas. Zavola jsem do spolku ochotnického divadla u nás v Horních Počernicích. A tak jsem se spojil s pani Janou Sůvovou, která je herečka a režisérka v místním divadle. A to nám vyhovovalo, protože nám také pomohla s výpravou a celkově dokázala herce dobře nasměrovat.

Natáčení proběhlo během přijímacích zkoušek na našem gymnáziu, také v naší škole, ve volné třídě na detašovaném pracovišti. Všechno jsme stihli za jedno dopoledne, popravdě jsem byl skoro překvapen, jak všechno proběhlo bez větších problémů.

Jakmile skončilo natáčení, veškerá práce se navalila na mě, jako na režiséra a střihače. Teprve při klíčování obrázků jsem objevil nedostatky, které mi sice trochu ztížily práci, ale nebylo to nic, co by se nedalo zvládnout. Pomalu se blížil termín ukončení soutěže, takže jsem měl naspěch. Naštěstí jsem vše stihnul a film tedy mohl jít na veřejnost. Promítali jsme ho ve třídě, umístili na internet a samozřejmě ho zaslali do soutěže, kvůli které vznikl.

Reakce na film se různí, ale doufám, že se na něj někdy podíváte a zhodnotíte především úsilí, které jsme našemu filmu museli věnovat.

Film naleznete ho na internetové adrese:

<http://www.stream.cz/video/472438-rodina-tkadlecova>

Tak ať se Vám líbí!